

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλακοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Μυτιλήνῃ	Γρ.	30
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει	»	40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. Χρ.	10

Υπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΑΗΣ

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον

Χρόνος πρῶτος πέντε δίνει
κι' ἔδρα μας ἢ Μυτιλήνη.

Ἀριθμὸς δέκα κι' ὀκτὼ
μ' ὅ,τι θέλετε ἐκλεκτό.

Χίλια ἐνιακόσια δέκα, δέκα καὶ ἐννιά τοῦ Μάρτη
Βασίλεις στὴν Πόλι πάνε μὲ τὸν μῆνα τὸν ἀντάρτη.

**Ἡ ἀνοιξὶς τὰ μῦρά της
ἀρχίζει νὰ σκορπίζη
κ' εἰς τὸν Μιχάλη κάθε ἀγνὸν
κι' ὠραῖον ἐνθυμίζει.**

Μχ. Τί θέαμα ἐξαίσιον, τί ἔμπνευσις τί κάλλος!
Ὁ κόσμος μὲ τὴν ἀνοιξὶν μᾶς φαίνεται ὡς ἄλλος
Παράδεισος μὲ Σεραφεῖμ, μὲ Χερουβεῖμ καὶ κρῖνους
καὶ μᾶς θυμίζει τοὺς ἀγνοὺς τοὺς ἔρωτας ἐκείνους
κάποιων ἀγγέλων γελαστῶν, κάποιων ξανθῶν Σειρήνων,
ἀγνώριστων, ἀφάνταστων μέσα σὲ πέπλους κρῖνων.

Καὶ κάθε τίμιον κι' ἀγνὸν εὐθύς μᾶς ἐνθυμίζει
τὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, τὸ Πνεῦμα ποὺ φωτίζει,
τὸ Σύνταγμα, τοὺς Βουλευτὰς καὶ τὸ Στρατοδικεῖον,
καὶ τοὺς σεμνοὺς τοὺς ἔραστὰς τιμῶν καὶ μανσουπίων.

Μᾶς ἐνθυμίζει τοὺς πιστοὺς ἰθύντορας τοῦ Κράτους,
τοὺς νησιτικούς ἀπὸ παρὰ καθὼς καὶ τοὺς χορτάτους,
τοὺς Δεσποτάδες τοὺς παχεῖς κι' ἀφράτους ὡς τὸ γάλα,
τὰ δάνεια τὰ πρόχειρα, καθὼς καὶ τὰ μεγάλα,
τὸν Σαντεκλέρ, τὸν Κόρακα τοὺς ἁγίους καλογήρους
ποὺ φεύγουν ἀπὸ τὴν ντροπὴ ὡς βλέπουν ποδογύρους,
ποὺ μέσα στὸν Παράδεισο μὲ τὸ exprès θὰ πάνε
καὶ πρῶτος ὄλων ὁ ξανθὸς ὁ πειναλέος θάναι...

Μᾶς ἐνθυμίζει τοὺς δεινοὺς κ' εὐθελῆς πολιτικούς,
τὸν Τζῶν τὸν λευκοπώγωνα καὶ τοὺς Συνοδικούς,
τῶν προνομίων φύλακας, τῶν τόπων τοὺς σωτήρας
ποὺ λευκοτέρας καὶ αὐτῶν τῶν κρῖνων ἔχουν χεῖρας.

Τοῦ Δράμας τὴν μετάθεσι, τοῦ Γρεβενῶν ἐπίσης,
ὅπου γι' αὐτὰ δὲν ἔγινε καθόλου ἢ τόση Κρίσις!...

Μᾶς ἐνθυμίζει τὰς κλεινὰς ἐπιτροπὰς τοῦ Στόλου,
τοὺς πάναγνους εἰσπράκτορας ποὺ δὲν πεινοῦν καθόλου,
τοῦ Φερδινάνδου τὴν κλεινὴν ἐπίσκεψιν καὶ τὰλλα
τὰ κόλπα τὰ πολιτικὰ τ' ἀθῶα ὡς τὸ γάλα.

Μᾶς ἐνθυμίζει καὶ τ' ἀγνὸ τὸ μπροῦσκο τὸ κρασί
τὸ Βῆμα, τὸ μὴ δίδετε τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ,
τὸν κόλπον καὶ τὰ χάβαρα τῆς θείας Καλλονῆς
ποὺ ὡς τὰ φῆς τὴν γλύκα των θυμάσαι ὀλοχρονίς.

Τοὺς νέους τοὺς ἀγένειους καὶ τὸ ὠραῖον φύλλον
ποὺ δὲν γνωρίζει τί θὰ πῆ τοῦ Παραδείσου μῆλον,
τοὺς διδασκάλους τοὺς σοφοὺς καὶ τὰς σεμνὰς δασκάλας
τὰ ρήματα τ' ἀνώμαλα καὶ τ' ἀττικόν των ἄλας.

Μᾶς ἐνθυμίζει γηρατιῶν ἄσπρες κατάσπρες τρίχες,
ἐμπόρων καὶ πραγματευτῶν σωστόταταις τῆς πῆχαις,
μεσίτας δὲ καὶ τοκιστὰς καὶ φύσεις παρομοίας
ποὺ δίνουν τοὺς παράδες των μὲ προφανεῖς ζημίας.

Κι' ὄσους γυμνῶνουν Ἐκκλησιᾶς, ἁγίους καὶ ὁσίους
ταῦ Κάσελ τὰ ζητήματα καὶ τ' ἄρθρα τοῦ Μπουσίου,
τοῦ Λύντς τὸ βρωμοζήτημα, τὸ πέταγμα τοῦ Εὐφράτη,
τοὺς ὑπουργοὺς, τοὺς βουλευτὰς καὶ κάθε Χοτζαϊβάτη.

Μᾶς ἐνθυμίζει καὶ αὐτὸ καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο...
καὶ κάθε τι λευκότερο κι' ἀπ' τὸν λευκὸ τὸν κρῖνο!

**Στή βουβή Βουλή
μέ θυμὸ πολὺ.**

Βουλή μας παινεμένη, ξεθύμανες και πάει
κι' οὔτε κανείς για σένα, κακόμοιρη, ρωτάει
ποῦ βρισκεσαι, πῶς εἶσαι, τί γίνεσαι, τί κάνεις,
ἂν ζῆς ἢ ἂν κοντεύεις σὰν πρῶτα νὰ πεθάνης.

Βουλή τρελλογυναίκα, ξεθύμανες και σὺ
κι' ἀπὸ τὴν πρώτη φούρια δὲν σοῦμεινε μισή!

Ποῦ πᾶνε τὰ περίφημα σουὺς ὄλ και κάτω κάτω,
ποῦ πᾶνε τὰ νευρώδη σου τὰ νετο και τὰ balto ;
Ποῦ πᾶνε οἱ τόσες χάρες σου, τὰ ὄνειρά σου ποῦ ;
— Σὰν χόρτα ἐξηράνθησαν και τὰ 'φαγε ἀλεποῦ !

Ποῦ πᾶνε τοῦ Τζαχίτη σου οἱ ξακουσμένοι λόγοι ;
Ποῦ πάγει τοῦ Μποστάνη σου τ' ὄραιο κομπολόγι
ποῦ τό 'παίξε και γλέντιζε κ' ἐκείνος και οἱ ἄλλοι
ὁ Ζάτεν κ' ὁ Χαλμπούκιος, οἱ νόες οἱ μεγάλοι ;

Ποῦ πᾶνε τὰ περίφημα τὰ νομοσχέδιά σου,
τῶν διαβατηρίων ;
Ποῦ πᾶνε και τὰ πάνσοφα ἐκείνα σχέδιά σου
τῶν ἀφοδευτηρίων ;

— "Ὅλα σποδὸς τὰ κάλυψε και νέφος ἀπειλητικόν,
ὄλα ὁ καιρὸς τ' ἀπέδειξε παμμέγιστον μγδενικόν !

Πᾶνε κ' αἱ συζητήσεις σου περὶ ἐλευθερίας,
πᾶνε και τὰ τραγούδια σου, χαρούμενο πουλί,
ποῦ καθὼς τ' ἄκουε ὁ Χαμήτ, σὰν ἄλλος Ζαχαρίας :
«Νῦν ἀπολύεις, ἔλεγε, γροθιά μου τὴν Βουλή !».

Πᾶνε τὰ μεγαλείά σου, τὰ τρόπαιά σου πᾶνε,
κανένα πειὰ δὲν συγκινεῖς, ἀνάλατη Βουλή.
Πᾶνε κ' οἱ θιασῶται σου κ' ὄλοι τώρα ρωτᾶνε
πῶς διάβολο κατήντησες σαχλή και νερουλή !

Βουλή τρελλογυναίκα, ξεθύμανες και σὺ
κι' ἀπὸ τὴν πρώτη φούρια δὲν σοῦμεινε μισή !

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

— Γρήγορα λατρεῖ διότι ἡ κυρία μου γεννᾷ ἀπόψε. Οἱ πόνοι
εἶναι πολὺ δυνατοί.

— Τρεῖς μῆνες μετὰ τὸν γάμον τοκετός; Δηλαδή ἐλλείπουν
ἔξ μῆνες! Χαρὰ 'ς τὴ χάρι σας !

— Μὰ δηλαδή 'ς τὴν ἄλλην χάριν, τὴν τὰ ἐλλειπῆ ἀναπλη-
ροῦσαν.

— Εὐγε, ἡ Δημογεροντία ἐπὶ τέλος τὸ ἔδειξε.
— Μὰ ἀφοῦ τὴς ἐπάτησαν τόσῳ δυνατὰ τὸν κάλο ἦτο φυσικὸν
νὰ γίνῃ πλέον Θυ-μογεροντία.

Pas.

ΣΕ ΜΙΑ ΘΟΔΩΡΑ

Κάποιος κρυφὰ σὲ βάπτισε **ξετσιπωτή**, Θοδώρα,
μὰ σὺ σ' ὄλους τ' ἀπέδειξες χίλιες φορές ὡς τώρα.

Τουκμάς.

ΡΟΚΑΝΙΔΙΑ

— Ὁ Κλεμανσὸ—λέγει μιὰ ἐφημερὶς—συνεφρόνησε στὴν Ἀ-
μερικὴ νὰ δώσῃ πεντέξη διαλέξεις για 150 χιλ. φράγκα.

Ἐγὼ, τί νὰ σᾶς πῶ, καθημερινῶς δίδω σ' ἕνα φίλο μου τοῦ
Γιανναρέλη διαλέξεις πολιτικὰς, ἀλλ' ὁ ἀφιλότιμος σὰν φίλος εἰλι-
κρινῆς ποῦ εἶναι, δὲν πληρώνει οὔτε τὸν καιρὸ μου.

— Στὸν Κασαμπᾶ τῆς Σμύρνης, γράφει ἡ Σμυρνιώτικη «Πα-
τρὶς», μιὰ ὄρνιθα ἐνὸς χότζα γέννησε ἕνα αἰγὸ μ' ἕνα μισοφέγ-
γαρο ἐπάνω.

Δὲν μᾶς λέγει ὅμως, ἡ ἀξιότιμος συνάδελφος, ἂν τὸ γέννησε
σὲ τρεῖς μῆνες ἢ σὲ ἐννέα, ὅπως εἶναι τὸ ταυτικὸ κτλ.

— Κάποιοι, μᾶς γράφουν ἀπὸ τ' Αἰθιοπία, κόλλησαν σὲ διάφορα
μέρη τῆς πόλεως κἄτι προστυχογραφήματα ἐναντίον τοῦ λαμπροῦ
Συλλόγου τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅτι...
ζητοῦνται σαπιολέμονα.

— Ὁ Φερδινάνδος ἔφυγε ἀπὸ τὴν Πόλη.
Τώρα πηγαίνει ὁ Πέτρος. Ἀργότερα θὰ πάγῃ ὁ Ἐδουάρδος.
Ὅσονοῦπο ἀφικνεῖται ὁ δούξ τῆς Αὐστρίας. Ἐρχεται, λέγουν,
και ὁ Νικήτας. Ἴσως γράφουν, ἔλθῃ κ' ὁ Γεώργιος. Καὶ ἔπειτα
συνέχεια.

— Μεθαύριον, μὴν τρομάζετε, συνέρχονται οἱ Δικηγόροι τῆς
πόλεως μας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Βιθυνοῦ διὰ νὰ ἐμβαδύνουν
ἀβασθῶς πὸς εἰς τὴν προάσπιον τῶν συμφερόντων τῶν καί...
κλαῖν οἱ χῆρες, κλαῖν κ' οἱ παντρεμένες !

— Μάθατε τοὺς παπαδοκαυγάδες αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος; Ὁχι.
Μετράτε: Αὐθ-τορεῖς στὴν Μητρόπολη, ἕνας στὸν ἅγιο Συμεὼν,
ἄλλος ἀλλοῦ και μὴ θαρρήτε πὸς σᾶς χωρατεύουμε, γιατί μᾶς
τοὺς ἀρίθμησεν ἕνας παπᾶς.

Ὁ «Σκορπιὸς» δὲν σχολιάζει τὸ πρᾶγμα γιατί εἶναι... **ἀντι-
κληρικὸς !**

— Νὰ μὴ ξεχνᾶτε και τοῦτο. Ὅτι δ.λ.δ. τὴν 25ην Μαρτίου
γίνεται στὸ Γυμνάσιόν μας ἡ φιλανθρωπικὴ ἀγορὰ ἕνα ἔργον
δ.λ.δ. ἐξόχως ἀλτροῦστικὸν και εὐγενές, τὸ ὁποῖον συνέστησεν
ἡ καλὴ Διευθύντρια τοῦ Παρθεναγωγείου μας.

— Κι' ὁ δεκανεὺς κατὰ τὴν θεωρίαν :
Ρεῖ σὺ κοθῶνι, στὴν θεωρία νὰ μένης μπιτ ἄεργος, κ' ὄχι νὰ
κυττάζῃς ὀλοένα στὸ ράφι τὴν κουραμάνα σου, σὰν νᾶναι τὸ μάννα
τοῦ Μεσσία.

— Θέλετε νὰ μάθετε και πῶς ἐκριζώνονται τὰ δόντια χωρὶς
πόνον ;

Μία Κυρία, πολὺ καθὼς πρέπει, ἀπὸ τὴν Λαγκάδα τὸ ἐδίδαξε
στὸν ἀγαπητὸν σύζυγόν της μ' ἕνα γερὸ χαστοῦκι.

— Σὰν θέλετε ἀκόμη νὰ μάθετε και ποῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ
φάγῃ καλομαγειρευμένο και καθαρὸ φαγι, πηγαίνετε νὰ ρωτήσετε
τὸν κ. Μιχ. Μάτθαϊο.

Ὁ Ρεφερές.

ΕΙΣ ΜΥΤΑΡΑΝ

Ἄν ἤμουνα ἐγὼ Θησεὺς στὴν ἐποχὴ μας
και μούδερξαν ἕνα Λαδύρινθο εἰς τὸ νησί μας
και μούλεγαν προσέτι νὰ σκεφθῶ
πῶς νὰ μῶ μεσα και νὰ μὴ χαθῶ,
θὰ προσπαθοῦσα πρῶτον ν' ἀποφύγω. Ἄλλ' ἂν ἦτο
ἀνάγκη ἀναπόφευκτος, ἀντὶ τῆς Ἀριάδνης τὸν γνωστὸ
ὄπῳ θὰ ἦτο δύσκολον νὰ εὐρω νὰ βαστῶ
θὰ προτιμοῦσα ἀσφαλῶς τὸν ἰδικὸ σου μύτο.

Μήλων Ἰανθμός.

Με την ψαρόκολλα δεν πέφτει ο αόρις.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Σωστός μαγνητιστής, φίλε μου, αυτός ο Παπαρδέλας με τους λόγους του.
— Τί έννοεις μ' αυτό;
— Να' σέ πέντε λεπτά σέ αποκοιμίζει!

— Κάτι χαρούμενος, μπάρμπα Κωστή; Φαίνεται θά σ' έπεσε τίποτε στο λαχείο;
— Ναί' μ' έπεσαν τὰ νεφριά μου, πού περίμενα μιὰ ώρα τήν εκκύβευσι.

— Ξεύρεις γιατί τόν παύσανε τόν «Κήρυκα»;
— Όχι γιατί;
— Γιατί ξέχασε νά βάλη στο πλάγι του κ' ένα: *ιερός*.
— Δέ σέ καταλαβαίνω.
— Βρε άδελφέ! τόν *ιερόν-κήρυκα* τόν παύουν ποτέ έστω και άν βρῆξη, κι' άν λέγη άρες μάρες... σοφές παλαβομάρες;!

ΕΙΣ ΕΝΑ ΦΙΛΟΝ

Είπας, τήν βακτηρίαν κτυπών μετά θυμού,
και δίδασκος γενόμενος όλως έξ ύπόγυιου,
ότι τόν κληρονόμους όφειλομεν όμοῦ
νά τόν σεβώμεθα πολύ, ως τόν τού μαρτυρίου
σταυρόν επ' ώμου φέροντά
και τὰ τοιαῦτα λέγοντα
σε διαφεύγει κάτι τι, ότι ό σεβασμός
ούδέ ποτ' επιβάλλεται, άλλ' ότι τόν εμπνεδουσι
αί άρεται του κληρικού και ό άνθρωπισμός
τά ήθικά κεφάλαια, κι' όχι ταρτουφισμός
έν φ. πλησίτοι πολλοί και δη μεγάλοι πλέουσι,
ως κι' ότι αυτούς οι άνθρωποι πάντοτε τους βδελύττονται
πρό δ' έναρέτων κληρικῶν πάντες αποκαλύπτονται.
Γερ-ιλ-λαβερ

ΤΟΥ ΜΑΚΗΡΙΤΟΥ „ΣΠΑΡΑΞΙΚΑΡΔΙΟΥ“

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Είς τόν προθάλαμόν σας
νερόβραστος εμβαίνω
με μάτι γουρλωμένο
με κρού τσουχερό.

Γιατί νά σās χαρίσω
δέν έχω λουλουδάκι,
ούτ' ένα καν στιχάκι
δικό μου ζουμερό.

Μόνο νά ζῶ τὸ δόλιο
τό 'φερε ή Μοίρα ράστι,
ξετσιπίωτα νά κλέβω
του "Λννινου «Τὸ "Λστν».

Δέν έχω συνεταίρο
κ' είμαι καλό παιδί.
Τὸ λέγω και τὸ ξέρω
μονάχος δηλαδή.

Σάν φθινοπώρου φύλλο
με σέρνει τὸ μυαλό μου
και μόνος σάν τὸ ξύλο
κνιτῶ τὸν ὄφαλό μου!...

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ

Κ' ή Έκκλησία ακόμη τέτοια μεσαιωνικά
δέν θέλει νά τ' ακούση ως επίσημα.
Σὺ όμως, αρχιμάστορα του άρπαδανεικά
αφορισμούς μās βγάξεις και επίσημα!

ΔΕΝ ΤΡΩΜΕ ΠΙΤΕΡΑ...

Τῶπε κι' ό Φερδινάνδος ξερά και στρογγυλά
πῶς είμαστ' έξυπνος λαός όπου δέν τρώγει πίτερα.
Και πέρασεν εκείος καλά
κ' εμείς, παιδιά, καλλίτερα.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ἡ προθεσμία τοῦ διαγωνισμοῦ μας βέβαια τελειώνει τὴν ἄλλη τὴν ἐβδομάδα, ὥστε δὲν μποροῦμε ἀπὸ τώρα νὰ ποῦμε τὴ γνώμη μας γιὰ ὅ,τι θὰ μᾶς στείλουν ἀκόμη. Γιὰ τὴν ὥρα ὅμως ὅσα πήραμα — καὶ πήραμε ἀρετὰ — τὰ χαρακτηρίζει μιὰ τέτοια **εὐνοησία** καὶ ἕνα τέτοιον γλωσσικὸν πελάγωμα, ποῦ, μὰ τὸν Ὀνούφριον, θὰ μποροῦσαν περίφημα νὰ περάσουν καὶ ὡς κίρια ἄρθρα τοῦ «Νεολόγου». Τὸ σχετικῶς καλλίτερον ἀπὸ τὰ σταλέντα εἶνε τὸ **παροιματικὸν ἀνάγνωσμα**, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ δὲν κατώρθωσε νὰ γλυτώσῃ ὀλωσδιόλου ἀπὸ τὸν γλωσσικὸν φαρμακονισμόν, παρὰ τὴν σαφεῖς δὴλωσιν ἐν τῷ διαγωνισμῷ μας ὅτι θέλουμε κατὰ σὲ ζωντανὴ γλῶσσα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἔφαγέ τις, ἕνα μπάτσον ἀπὸ ἕνα. Ὁ τὸν μπάτσο γευσάμενος ἔτρεξε κατ' εὐθείαν στὸ Δικαστήριον.

Τὸ Δικαστήριον τὸν ὥρισε μιὰ δικάσιμο ἡμέρα.

Παρουσιάζεται τὴν ὀρισμένην ἡμέραν. Τὸ Δικαστήριον τῷ λέγει ὅτι ἡ δίκη ἀναβάλλεται ἐπὶ 15 ἡμέρας ἐλλείπει ἀπαρτίας.

Μετὰ 15 ἡμέρας παρουσιάζεται, πάλιν ὅμως ἡ δίκη ἀναβάλλεται, διότι ἔτυχε ὁ Καδῆς νὰ εἶνε συναχωμένος.

Ξαναπαρουσιάζεται πάλιν διὰ νὰ ἀκούσῃ καὶ ἄλλην ἀναβολὴν, διότι πέθανε ἡ πεθερὰ ἐνὸς παρῆδρον.

Ξαναξαναξαναπαρουσιάζεται πάλιν.....

Ἐπὶ τέλος μετὰ οὐκ ὀλίγας ἀναβολὰς καταδικάζεται ὁ τὸν μπάτσον κατενεγκὼν, νὰ πληρώσῃ μιὰ λίρα δικαστικὰ καὶ μιὰ λίρα εἰς τὸν κολαφισθέντα.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶχεν ἐπᾶνω του χρήματα ζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ πάγῃ νὰ φέρῃ.

Ὁ Καδῆς μὲ τὸν κερδίσαντα ἔμειναν καὶ περιμένα.

Πέρασε μισὴ ὥρα, μιὰ ὥρα, δυὸ ὥραις ἄλλ' ὁ καταδικασθεὶς δὲν φαίνεται. Τότε ὁ κερδίσας πλησιάζει τὸν Καδῆν καὶ καταφέρων ἐπὶ τῆς παχειᾶς του παρειᾶς ἠχηρὸν κόλαφον, τῷ λέγει «ἐφέντημ, ἐγὼ ἔχω δουλειὰ ἄμα φέρῃ τὴ λίρα πάρε τὴν σὺ» καὶ τὸ κόβει λάσπη.

Εἶχε δίκαιον ὁ ἐρίφης, ὅπως ἔχουν καὶ σήμερον δίκαιον μερικοὶ ἀντίδικοι νὰ πράξουν τὸ αὐτὸ διότι ἀπέκαμον νὰ ἀναβαίνουν καὶ καταβαίνουν στὸ κονάκι.

Βηρσαγώτης

Ὁ Σκορπιὸς εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς καλοὺς Κυθωνεῖς καὶ Μοσχονησίους διὰ τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ὑπευθύνου μας, ἰδίως δὲ τοὺς ἀξ. κυρίους Ἰ. Ζερβὸν, δικηγόρον, Εὐστρ. Ὀδυσσεῶς, Ἀθ. Κουβαράν καὶ Κωνστ. Γεωργαντῆν.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΑΣ

(Συνέχεια)

Ἀσβεστος. Οὐσία στερεὰ καὶ φρονικὴ, διὰ τῆς ὁποίας κατασκευάζεται τὸ νερὸ τῆς Μυτιλήνης, χάρις εἰς τὴν ἀσβεστον προθυμίαν τῶν ἐκείστων Δημάρχων.

Μαργαρίτης. Λίθος πολύτιμος ἀλιευόμενος εἰς τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς Παγγαγμεσίας καὶ... διευθύνων τὸν «Ταχυδρόμον» καὶ τὸ **Moniteur Oriental**.

Παρεῖά. Γουδί, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κοπανίζεται κόκκινη μπογιά.

Φλέρι. Φυτόν, ἀνήκον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν κρυπογάμων. Εὐδοκίμει τὴν ἀνοιξιν κυρίως, εἰς τὸν Δημόσιον Κήπον καὶ δίδει τρυφερὰ φυλλάσια, τὰ ὁποῖα ὅμως πίπτουν εἰς τὰ σκοτεινὰ μέρη.

Χελλῆ. Κεράσια... διὰ τοὺς λαμάργους!
Πετεινός. Ὁν δύνουν (συν)ῶδικόν. Οἱ ἀρχαῖοι τὸ μετεχειρίζοντο εἰς **εἰρηναῖας θυσίας** πρὸς τὸν Ἀσκληπιόν.

Σπαραξικάρδιος. Συρραφὴ ἀπὸ χαμάλικες ἔξυπνάδας. Ληλασία ὄλων τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Ταρταμοσαλάτα μέσα εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνονται **Ἐδῶ κ' ἐκεῖ**, ἡ μύτη τοῦ Ἄννινου καὶ τὰ γένηα τοῦ Σουρῆ.

Πολμνιον. Ἀγέλη προβάτων, αἰγῶν κτλ. Χρησιμεῖ εἰς τὸ νὰ ἀρμέγεται καὶ νὰ κουρεύεται ἀπὸ τὸν **Ποιμένα**. Ὅταν λείπει ὁ τράγος, τὰ χρέη του ἐκτελεῖ εὐσυνειδήτως ὁ **Ποιμῆν**.

(ἀκολουθεῖ)

ΞΑΝΑΤΥΠΩΜΑΤΑ

ΕΜΠΙΝΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ „ΖΟΥΛΑΠΙΟΥ“

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Καλοῦς τοῦ χιλιδουόνι, ποῦρθιν πάλι, κ' ἰδῶ μὲ τὴ γλυκεῖά του τὴ λαλιά, καλοῦς τοῦ χιλιδουόνι πὸν προβάλλει, χαλιεύοντις τὴν προουότη του φουληᾶ.

Καλοῦς του τοῦ ἀγέραστου τοῦ π'λί, οὐόπου τραγδάει κ' ἀφίν' τὴν κουτσοιλιάτου κ' ἀφ' τὴν σκιπὴν ἀπάνου τὴν ψηλή, κ' ἀπὸ τοῦ παναθύρι παρὰ κάτου!

Ἰέλ' ἀπὸν ὄδου, εἰ π'λί μου χαρουπού, κ' ἡ θέσι σου ἡ παληὰ σὲ πιρμιμένη, ἰέλ' ἀπὸν ὄδου νὰ διῆς κὴ νὰ σοῦ εἰποῦ πὸν σοῦχου τὴ φουληᾶ σου φυλαγμένη!

Ἰέλα τοῦ λ'πὸν κὴ πέταξι κουντὰ μας κὴ κάθισι τραγούδια νὰ μᾶς λιές, νὰ βροῦμ' ἐμεῖς μαζί σου τὴ χαρά μας, κὴ σὺ... τίς πιρσιναῖς σου κουτσοιλιές.

Π. Δημητρακόπουλος.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Παρακαλοῦνται οἱ προχωρημένοι μαθηταὶ τῆς Μουσ. Σχολῆς νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς γεν. δοκιμὰς ὥραν 8—9 μ. μ. τὰς καθημερινὰς καὶ 10—12 π. μ. τὰς Κυριακάς.

Ἡ Διεύθυνσις.

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

(Τελευταία μπόρα).

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. Ὁ «Κήρυξ» ἐπανήρξατο τὴν ἐκδοσίν του μὲ νέον ὄνομα: **Ἰερὸς κήρυξ**.

Τὸ **Βῆμα** διαμειψύρεται μὲ πολὺφοτον ἄρθρον: **Μὴ δίδετε τὰ ἱερὰ τοῖς Κήρυξι**.

ΠΕΡΑΝ. Θεωρεῖται σχεδὸν βεβαίη ἡ Τουρκοβουλγαρικὴ συμμαχία. Τὸ πρῶτον διύδημα ἐγένετο διὰ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Φερδινάνδου καὶ τὸ δεύτερον διὰ τῆς νέας μεθοριακῆς συμπλοκῆς. Ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ἑλλ. συνόρων.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. Βαθμοὶ 4 κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν.—Ἐπίσκεψις Φερδινάνδου.

ΑΘΗΝΑΙ. Βαθμοὶ 50 ἄνω τοῦ μηδενός.—Φλογεραὶ ἀγορεύσεις τοῦ κ. Μιστριώτου διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια.

ΣΜΥΡΝΗ. Ἐμφάνισις Καρχαρίου εἰς τὸν Κινηματογράφον. Βροχὴ χαστουκιῶν καὶ ἔκλειψις ὀλικὴ ἀνωτέρου δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

ΜΥΤΙΑΙΝΗ. Θύελλα χαρᾶς, διότι θὰ μᾶς ἐλθῇ ἡ Κυβέλη. Ἐκλειψις μερικὴ ἀδελφοῦ ὑπὸ τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Αἰγόκερω.

Σ' ΕΝΑ ΒΡΩΜΟ... ΣΚΑΛΙΣΤΗΝ!

Εἰς τὸ σχολεῖδ' οἶν δάσκαλος τὰ τέκνα μας φωτίζεις καὶ σὸν Κινηματογράφου, ὅποιαν κ' ἂν δῆς τσατίζεις.

Κι' αὐτὰ, γιὰ νὰ σωφρονισθῆς, ξένο μου παλληκάρι, μὴ καμμιὰ νύχτα τῆς γευθῆς μ' ἕνα καλὸ στελιούρι.

Τουκμάς

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ὀδυσσεῶς Ἐψιλον κ' Ὀμηκρον Δημητρακέλλη δυὸ ψυχῆς ἀγγελικῆς, δυὸ πανέμορφοι ἀγγέλοι, στὰς κλεινὰς τὰς Κυθωνίας μνηστευθῆκαν τὸν Φλεβάρη καὶ σὲ λίγο μὲ τὸν γάμον θὰ γενοῦν πιστὸ ζευγάρι